

Scénář kvideo reportáži – paní Marianna Staňková

Příběh

Událost

Láska

Vzpomínka

Život

Příběhy našich sousedů

Tereza: „Vítejte v Pekařově, v bývalé sudetoněmecké obci. Zde vyrůstala paní Marianna Staňková, rozená Fridrichová.“

Tereza: „Toto je dům, kde se 8. 3. 1943 paní Staňková narodila. Žila zde se svými pěti bratry, maminkou a tatínkem. V blízkém okolí žili také ostatní členové rodiny.“

Text + hudba: „Po druhé světové válce bylo rozhodnuto o odsunu Němců z Československa. Toto rozhodnutí se dotklo i rodiny paní Marianny a obyvatel Pekařova.“

Paní Staňková: „S rodiči jsme se o tom moc nebavili. Ale jedna paní, která z toho Pekařova taky byla odsunuta a za kterou jsme pak do toho Německa jezdívali, tak od ní jsem měla ty informace. Říkala, že nějaký voják, když zrovna trhala jablka na stromě, se u ní zastavil a říkal, že už tam příští rok nic sklízet nebude. A ona mu řekla: ‚A proč?‘ On odpověděl: ‚No, vy už tady příští rok nebudete.‘ “

Tereza: „Odsun Němců nezasáhl osmičlennou rodinu paní Staňkové díky práci tatínka v Jindřichovských papírnách. Později obyvatelstvo Pekařova nahradili rumunští Slováci. V poválečném Československu byly názory vůči Němcům poněkud negativní. To se samozřejmě týkalo i naší pamětnice.“

Paní Staňková: „Ve škole jsem měla výborný kantory, takže dobrý. Ale vadilo mi, když jsem pak třeba šla někde s maminkou, když jsem už byla starší, já nevím, když už jsem chodila do té měšťanky, tak jsem se styděla mluvit německy. Protože ono se na ty Němce nadávalo, co provedli.“

Text + hudba: „Další ráno pro paní Mariannu bylo, že když po několika letech mohla navštívit své příbuzné, některé už bohužel neviděla.“

Paní Staňková: „S maminkou jsme tenkrát jely vlakem. Byl to zážitek. V ten den, když přišel strejdovi dopis, že tam maminka se mnou přijede, tak byl zrovna pohřeb babičky. Když byla babička odsunuta, maminka si s ní mohla jen psát. Takže už ji neviděla.“

TITULKY

Kryštof: Počkat, počkat, počkat! To přece nemůže být konec. Nezapomněli jsme i na hezké vzpomínky paní Staňkové? Co třeba zážitky s bratry?

Tereza: No...

Kryštof: Tak vidíš. Vraťte to zpátky.

TITULKY ZPĚT

Text + hudba + foto s bratry: Paní Staňková vzpomínala například na to, jak s bratry chodili pěšky do školy několik kilometrů.

Paní Staňková: „Autobusem se nejezdilo. Chodilo se pěšky. Ve škole se čekalo, až jsme přišli my, z toho Pekařova. Takže když jsme se zpozdili a přišli třeba až v 9 hodin, tak se začalo učit až v těch 9 hodin.“

Kryštof: Později, když byli bratři starší, začali jezdit na zábavy (jučačky) za holkama a brali sestru s sebou. Na jedné takové zábavě potkala svého budoucího manžela.

Text + hudba + foto Staňkových na chalupě v Pekařově: Paní Staňková s manželem žijí v Praze. Každé léto se však vrací do své rodné chalupy v Pekařově.